IEDEREEN WIL DE GROOTSTE HEBBEN!

Sorry dames, maar neem maar uw ‘Dag allemaal’ want het wordt niet wat U denkt. Zijn wij, mensen en dieren, geschapen door een god of komen we van een ééncellig wezen voort dat de evolutietheorie in geuren en kleuren uitlegt?

We hebben het allemaal in onze genen; we willen de grootste, wat het ook moge zijn!

In de oertijd wou iedereen de grootste grot, heersers hadden het later op grondgebieden gemunt, in de middeleeuwen en tot de moderne tijd waren kastelen en monumentale gebouwen om ter grootst de norm, dictators droomden van de grootste krijgsheren en heersers te zijn en trokken ten strijde met het grootst mogelijke leger. De ontgoocheling was ook meestal van dezelfde grootte.

Hopelijk is Poetin de laatste.

Ook wij, de Jannen met de petten en de grote spaarboek, laten ons soms eens verleiden en kiezen voor een mooie grote auto, groter dan de buurman. Of voor een huis dat wat buiten proporties is in de straat, een reis verder dan deze van de familie, enz. …

Is het een ziekte? NEE.

Kan het verziekend zijn? SOMS.

Zijn er winnaars? JA ,de commerce.

Is er wat tegen te doen? JA, vinkenier worden!

Wij kunnen gewoonweg niet streven naar de grootste vogel want ze zijn bij benadering even groot. Grotere kooien kunnen ook niet want het reglement is bindend. Haha, het grootste aantal liedjes dan? Ja, maar daar beslist dat vogelke over.

Eerlijkheidshalve moeten we ook zeggen dat dit ‘grootheidsgen’ ook voor sommigen een stimulans is om beter te doen en te blijven ijveren… goed wetende dat deze momenten van tijdelijk geluk ook even snel voorbij kunnen zijn.

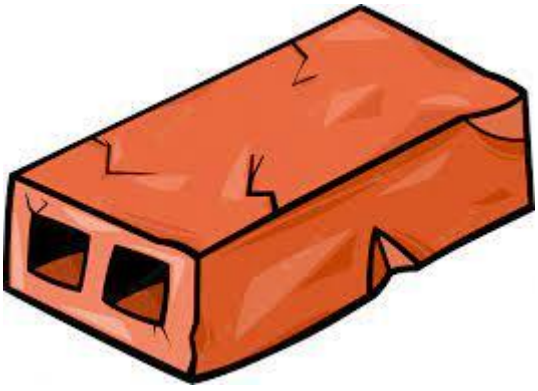
René kocht hem een kas van een auto, maar die kon niet in zijn garage.

Fons trakteerde zichzelf met een grote - de grootste - led-tv. Geen enkele muur was groot genoeg om hem tegen te hangen.

Dolf kocht zes vinken op een beurs en besefte toen hij thuis kwam dat hij op een appartement woonde.

In drie zinnen mensentaal wat ik in de vorige twintig wou zeggen… beetje van de ‘grootheidsgen’ denk ik, hoho .

Leiegem aan de Schelde… of was het nu Scheldegem aan de Leie? Ik weet het niet meer maar in het dorp zat het serieus mis tussen de twee vinkenmaatschappijen die recht over elkaar hun lokaal hadden.

De ‘Baksteenzangers’, allemaal liefhebbers die werkten in de steenbakkerij, hadden hun lokaal in een klein caféke ‘Den Oven’ naast de kerk met het kerkhof als buur.

De mannen die in de fabriek werkten in de naastliggende stad hadden hun maatschappij in de grote staminee aan de overkant waaraan een groot bord hing: ‘De kampioenzangers’… van grootsheid gesproken! Ze keken neer op de overburen en overklasten deze op alles wat maar kon. Ze hadden de grootste bloemen (beter gezegd palmen) en prijzen op de regels om achterover te vallen. Alles werd aan het grote raam tentoongesteld vóór de zetting.

In ‘Den Oven’ was het heel wat minder: één palmke en de rest een enkele bloem en als het regende schoot alleen het steelke nog over. Kleine geldprijs, juist genoeg voor nen spek en van prijzen op de regels was geen sprake bij gebrek aan… alles.

De kampioenenzangers werden gesponsord door de middenstand en als de steenbakkers kwamen, vlogen ze buiten. De harde werkers en de enige echte liefhebbers werden iedere zondag vernederd. De ketters aan de overkant hadden in alles de grootste. MAAR, bakstenen kunnen hard zijn, de makers ervan ook.

Ze staken de kleikoppen samen en bedachten een geweldloze, vredige tegenstoot die moest bewijzen dat de ‘Kampioenzangers’ wel de grootste hadden maar niet de slimste.

De ‘Baksteenzangers’ hielden een geheime vergadering bij de voorzitter en nodigden ook de champetter - die niet binnen mocht bij de grootaarts - en de pastoor - die het niet had voor de socialisten die hij nooit in zijn kerk zag - uit. Als alle sigaren opgerookt en de flessen leeg waren, was er een plan. Het kon niet vlug genoeg zetting zijn.

Zondagmorgen, twintig zetters bij de steenbakkers, veertig bij de dikke nekken. De palmen, salami’s, blote kiekens,… hangen voor het raam te blinken. Bij de steenbakkers alleen de vrouwentongen die daar al eeuwen staan.

De twee zettingen zijn afgevlagd, de ene links van de kerk, de andere van rechts en bij het kruisen krijgen de kleimannen al de volle laag maar ze blijven glimlachen, wat de pesters ook opvalt.

Twintig over tien en de eerste winnaar komt al buiten uit het dwergcafeeke met een palm groter als hemzelf… en de tweede ook… Aan de overkant hebben ze het gezien want zij zijn nog niet aan de uitslag. Vervolgens komt er iemand buiten met een kruiwagen met een vat bier in, twee minuten later stopt het camionneke van ‘Den Oven’ vol met bakstenen en de prijswinnaar stapt in. En opnieuw twee palmen, een vat bier, twee splinternieuwe muiten, camionneke… Aan de overkant loopt de kwijl van het grote raam.

Wa was dat??? WE… wat zij niet wisten was dat alles wat buiten kwam terug kwam langs de achterdeur; de pastoor liet ze binnen aan de ene zijdeur en via het altaar, de andere zijdeur en het kerkhof kwamen ze terug op het piskoerke van hun lokaal voor een tweede en derde ronde. De champetter sloot het kerkhof af wegens graafwerken!? De snoevers waren er niet goed van en ook de volgende zondag was het van dat. Er kwam rumoer onder de kampioenen en ook zij bedachten een tegenzet.

De volgende zondag om acht uur waren er 35 vinken ingeschreven bij de ‘Baksteenzangers’, allemaal van de overkant, met één doel: alle prijzen waren voor hen want ze hadden de beste vinken. Niemand te zien van de eigen leden, raar. Tien over achten, plots stappen 15 baksteenzangers met een…. bondskaart in de hand het grote café binnen. De overgebleven bestuursleden beginnen te zweten van de schrik. Onnodig want de steenbakkers zijn vriendelijk en zijn zeer correct op de zetting in de verkeerde reke. Hetzelfde fenomeen voltrekt zich aan de overkant… raarder dan raar maar waar.

Tien over halverelven: in de twee cafés wordt overgegaan tot de prijsdeling, hoho. In ‘Den Oven’ maken de socialisten zich al klaar voor de monsterprijzen. MAAR… niets daarvan want iedereen krijgt wat er vroeger was: één een palmke, de vierendertig anderen een enkele bloem en elk twee bakstenen. Kwaad verlaten ze het café en worden nog kwader wanneer ze hun vijanden aan de overkant zien buiten komen met hun prijzen. Bakstenen zijn er niet door de lucht gevlogen want de champetter was ter plaatse met zijn contreventieboekje in de hand.

Hoogmoed komt voor de val, wie laatst lacht best lacht, overdaad schaadt… kniel aan het altaar ook met een kruiwagen met een vat bier in. Allemaal waarheden die velen al aan de lijve ondervonden en er hopelijk uit hebben geleerd. Wij vinkeniers-oud vangers moeten beter weten want wij lokten de vinken op de steke met datgene waar ze niet konden aan weerstaan en dan… gevangen! Laat u dus niet vangen.

Hola, ik moet stoppen met zagen want mijn buurman komt juist thuis met zijn nieuwe bolide. Lap, hij zit al met zijn spiegel tegen zijn garage…

Ha ja, hij moest vaneigens den breedsten hebben!

Lucien van Gent